

УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМНИЦЬКОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ЯК ПЕВНИМ СПОСОБОМ МИСЛЕННЯ ТА ПОВЕДІНКИ

Шемігон О.І.

*к. с.-г. н, д-р економіки,
доцент кафедри менеджменту,
Білоцерківський національний
аграрний університет
м. Біла Церква, Україна.*

Анотація. Подано авторське бачення становлення підприємця як особистості, того, хто поєднує у своїй діяльності, перш за все, дію, ризик і надію на себе.

Ключові слова: підприємництво, успіх, лідер, проблеми, можливість.

Якби підприємці взяли за гасло, що їх надихало б, слова Ганса Сельє (1907-1982 рр): «Щирість, врівноваженість, розуміння самого себе та інших – ось запорука щастя та успіху у будь-якій галузі діяльності»[1] – їх справи, ймовірно, йшли багато краще.

Універсального рецепту успіху не існує, адже ми усі різні. Але оскільки людина — істота розумна, то чим глибше вона розуміє устрій свого життя, тим ближче підступається до своєї перемоги, виконання своєї місії.

На думку Джона Максвелла [2], експерта з питань лідерства, бізнес-тренера і автора бестселера «21 беззаперечний закон лідерства», більшість людей неправильно розуміють успіх. А якщо у нас невірне уявлення про успіх, то у нас неправильний підхід і до сьогоднішнього дня. В результаті все валиться з рук.

Зосередимо увагу на загальному для всіх неправильному сприйнятті, на думку Д.Максвелла, успіху і реакції, що часто його супроводжують:

- ми вважасмо, що успіх неможливий, тому відносимося до нього критично (коли успіх вислизає від нас, ми покійно визнаємо себе переможеним і робимо вигляд, що так і має бути. А якщо

досягає успіху хтось інший, кого ми вважаємо менш гідним його, тоді ми дійсно спускаємо пару! Ми сприймаємо такий успіх як "невибачний гріх одного малого, спрямований проти його побратимів";

- ми вважаємо, що успіх — це щось таємниче, і тому вирушаємо на його пошуки (Сет Годин, автор книги "Маркетинг дозволу", нещодавно написав про цю проблему у світі бізнесу. Він вважає, що лідери у бізнесі часто шукають швидких рішень проблем своїх компаній, і застерігає: "Нам необхідно перестати прагнути отримувати бажане з блискавичною швидкістю". Не можна добитися успіху за помахом чарівної палички);

- ми вважаємо, що успіх приносить удача, тому усі надії ми покладемо на неї (часто говорять: "Просто він виявився в потрібному місці в потрібний час"? Це така ж нісенітниця, як і ідея про миттєвий успіх. Вірогідність успіху завдяки везінню така ж, як вірогідність виграшу в лотерею, — 50 мільйонів до одного);

- ми вважаємо, що успіх — це продуктивність, тому ми працюємо на неї (можливо, хтось думає, що успіх не приходить до тих, хто недостатньо старанно працює, але наполеглива праця і успіх — це не одне і те ж);

- ми вважаємо, що успіх приходить завдяки сприятливій можливості, тому ми чекаємо її (усі ми за своєю природою непостійні. Те, що, як ми вважали, вирішить наші проблеми або зробить нас щасливими, не буває тривалим. Сприятлива можливість якоюсь мірою може допомогти, але вона не зможе гарантувати успіху);

- ми вважаємо, що успіх приходить завдяки застосуванню важелів, тому ми покладемося на них (у деяких людей поняття "успіх" асоціюється з поняттям "сила". Їх точка зору підкріплюється словами таких впливових людей, як промисловець Ендрю Карнегі, який стверджував: "Успіх — це сила, за допомогою якої людина може задовольнити усі свої вимоги, що пред'являються до життя, не порушуючи при цьому прав інших людей". Упродовж десятиліть Саддам Хусейн застосовував тортури, утиски і вбивства, щоб утримати владу. Але врешті-решт він потерпів

невдачу. Ні влада, ні жорстокість управління не можуть гарантувати успіху);

- ми вважаємо, що успіх приходить завдяки зв'язкам, тому розпростовуємо мережі для них (люди, які вірять у важливість зв'язків, думають, що мали б їх, якби народилися в якій-небудь впливовій сім'ї. Або ж думають, що їх доля несподівано змінилася б до кращого, якби вони зустріли потрібну людину. Але ці переконання помилкові. Взаємовідносини, звичайно ж, приносять задоволення, і знайомство з хорошими людьми по-своєму винагороджується. Але самі по собі зв'язки не зроблять краще життя людини, що збилася з вірного шляху, і не дадуть гарантії успіху);

- ми вважаємо, що успіх приходить завдяки визнанню, тому ми жадаємо визнання (досягнення в минулому не гарантують високої продуктивності в майбутньому). До речі такої ж думки тримається і економіст Алессіо Біондо [3];

- ми вважаємо, що успіх — ця урочиста подія, і тому плануємо його (події можуть бути корисними, якщо ми розуміємо, що вони можуть для нас зробити, а чого не можуть. Просто не слід чекати, що вони раптом принесуть вам успіх.

Проте є і інше бачення розвитку згаданих подій, які або стверджують чи спростовують думку Д.Максвелла, або й додають до неї.

Так, нещодавно група італійських науковців розробила комп'ютерну симуляцію, яка мала визначити, за рахунок чого люди досягають матеріального успіху. Дослідження виявило, що найуспішнішими стають зазвичай не ті, хто має видатні здібності, а ті, кому просто пощастило. Дослідники виявили пряму кореляцію між успіхом та долею. Низка щасливих випадковостей сприяла досягненню великого успіху, навіть якщо індивідуальні здібності людини не були видатними.

Звісно, щоби скористатися щасливими випадковостями, які випадають на долю, певні здібності все ж таки потрібні. Людина має бути розумною або працьовитою.

Але для великого успіху одних талантів недостатньо.

У комп'ютерній симуляції серед тих, хто опинився на вершині, була лише невелика частка обдарованих особистостей.

Так само, як це відбувається й у реальному житті. Ми знаємо чимало прикладів, коли цілком звичайні особистості досягають високого матеріального рівня життя та успіху.

З іншого боку досягнення в минулому не гарантують високої продуктивності в майбутньому, застерігає економіст Алессіо Біондо.

Якщо ми візьмемо до уваги, що успіхи в минулому є результатом не лише таланту, але й збігу обставин, тоді, нагороджуючи за минулі заслуги, ми відзначаємо не тільки здібності людини, але й везіння.

Це має цікаві наслідки для суспільства в цілому і може створити більше рівних можливостей для всіх.

Ми знаємо чимало прикладів, коли цілком звичайні особистості досягають високого матеріального рівня життя та успіху.

"Що передбачає, приміром, поліпшення освіти та охорони здоров'я", - пояснює інша учасниця дослідження, фізик Андреа Рапісарда.

"Коли різноманітні можливості стають доступними більшому числу людей, насамперед у молодому віці, приховані таланти мають більше шансів розкритися".

Втім, відкриття італійських науковців є важливим не лише для політики на макроекономічному рівні, але й для розуміння ролі щасливого випадку в житті кожного з нас.

Наприклад, усвідомлення того, яку роль в наших досягненнях зіграв факт народження в розвиненій країні або у заможній сім'ї [3].

Як правило, всі успішні бізнесмени:

1. Пробують. Якщо бачать потенційно прибуткову ідею, на якій можна заробити, вони роблять дії — тому і називаються підприємцями. Мислення багатьох людей просто не заточене під пошук можливостей.

2. Не бояться помилятися. Підприємці розуміють: невдачі — невід'ємна складова бізнесу. Вони так само природні, як зміна пір року. Провалів не буває тільки у тих, хто нічого не робить.

У нашому суспільстві невдач соромляться і воліють мовчати про них. А дарма — вони говорять про те, що людина пробує, шукає і не здається. Багато західних рекрутерів відзначають, що охочіше беруть на роботу людину з досвідом власної справи/проекту, ніж без неї.

3. Ризикують. У бізнесі є загальні принципи, але немає гарантій успіху. Бізнесменами були б практично усі, якби бізнес не супроводжувався ризиком. Але ризик завжди є і багатьом комфортніше його уникати, надаючи перевагу стабільності. На жаль, стабільність однакова сьогодні і завтра. А ризикнувши, можна заробити більше окладу.

4. Вкачують. Це слово добре відображає обсяг роботи і стиль життя бізнесменів. У них немає поняття «робочий день» і тим більше «кінець робочого дня». Але є своя справа, яку потрібно розвивати постійно. Не всі з нас готові працювати 12-16 годин на добу, навіть якщо в перспективі це дасть більше свободи і грошей.

5. Сподіваються на себе. Всі успішні бізнесмени керуються внутрішнім локусом контролю. Тобто беруть на себе відповідальність за свій бізнес і життя. Не перекладають її на роботодавця, державу, родичів, колег і складні часи. Придумувати собі виправдання — національний вид спорту. Багатьом простіше «знайти» зовнішню причину своїх невдач, ніж визнати свої помилки.

6. Бачать в проблемах можливості. Звучить, як правило життя з глянцевого журналу, але це так. Змагання, підкорення, боротьба — таким бачать своє життя і роботу ідейні підприємці.

Такий бійцівський підхід допомагає, особливо в наших реаліях ведення бізнесу[4].

Розвиток підприємницької діяльності, так само як і його стримування, є залежним одразу від багатьох факторів. Дія у часі останніх, рівень та характер їх виникнення зумовлює потребу керованості таких процесів, що в свою чергу має забезпечуватися комплексом зважених підходів [5].

Хтось наймається на роботу до іншого з чітким регламентом робочого часу (лінується працювати до 8.00 чи після 17.00, чи взагалі лінується, чи соромиться стати за свій «прилавок», чи,

насамкінець, боїться бути незрозумілим для оточуючих а то й обізваним «рвачом»), а хтось азартний, рішучий, схильний до розумного ризику, самостійний, наполегливий і вміє передбачати – оце і є людина з підприємницькою хваткою – тобто особливою манерою підприємницької поведінки. Ну і куди ж без навчання.

Література:

1. Янош Сельє: Від мрії до відкриття. Видавництво Академії. Будапешт 1967.

2. Джон Максвелл. 21 беззаперечний закон лідерства. Книжковий клуб «Клуб сімейного дозвілля». 2017. 315 с.

3. Успіх не завжди залежить від здібностей і працьовитості. URL: <https://www.volyn.com.ua/>

4. Чому не кожен може стати бізнесменом ? URL: <https://garmonya.in.ua>

5. Шемігон О.І. Сучасні фактори впливу на здійснення підприємницької діяльності в Україні. Підприємницька діяльність в Україні: проблеми розвитку та регулювання: зб. матеріалів VII Міжнар. наук.-практ. конф.; 27 черв. 2013 р. К.: МІБО КНЕУ; Ніжин: ТОВ "Видавництво "Аспект-Поліграф", 2013. С 209-211.

УДК 070.1

Журналістика

ВИСВІТЛЕННЯ УКРАЇНСЬКА ТЕМАТИКА ЧАСІВ ВІЙНИ В ІНОЗЕМНИХ ЗМІ ТА ДОСЛІДЖЕННЯХ

Шмуліна В. О.,

студентка факультету журналістики

Запорізький національний університет

м. Запоріжжя, Україна

Анотація: У тезах розглянуто висвітлення української тематики в іноземних ЗМІ під час війни. Дана характеристика змін у настроях повідомлень, наслідки для іміджу України. Представлені різні погляди науковців на зазначену тему.

Ключові слова: російсько-українська війна, іноземні медіа, жорстка сила, м'яка сила, інформаційна війна